

cijo o obročkanju poiskala prek interneta. Ze naslednji dan je prišel odgovor iz Finske, v katerem so nas obvestili, da je bil ta rečni galeb obročkan kod mladič v gnezdu 7. julija 1997 v kraju Tornio (Lappi, Finska, 65°55'N/24°31'E). Na aluminijastem obročku pa naj bi bil napis: HELSINKI ST 186718. Računalnik v muzeju je nato na osnovi koordinat izračunal, da je razdalja med krajem obročkanja in mestom opazovanja merila kar 2.259 km! Naslednje dni tega galeba ni bilo več na Blejskem jezeru in prav mogoče je, da ga bodo opazovali na prezimovanju ali preletu še kje drugje po Evropi, preden se bo vrnil na Finsko. *Dare Šere, Prirodoslovni muzej Slovenije, Prešernova 20, 1000 Ljubljana, Tomaž Mihelič, Gradnikova 63, 4240 Radovljica*

SREDNJI DETEL *Dendrocopos medius*
MIDDLE SPOTTED WOODPECKER - Male
 on 29th Jannuary 1998 near Pleterje
 monastery

Zadnji teden januarja 1998 sem z družbo napravil nekaj lepih izletov v kraje pod Gorjanci. Vedno je bilo kaj zanimivega tudi s področja, ki mu je namenjeno to glasilo. Naslednje vrstice pripovedujejo o dogodku, ki se je pripetil 29.1.1998 v bližini znamenitega nasada hrušk za obzidjem kartuzije Pleterje.

Ko nas je med vožnjo proti Cerkljam preletel silno velik ptič, so bili sopotniki v avtomobilu zelo presenečeni, saj so prvič videli laboda grbca *Cygnus olor* v zraku. Kar med vožnjo smo našli dve gnezdi bele štoklje in opazovali labode, liske *Fulica atra* in male ponirke *Tachybaptus ruficollis*. Po ogledu gotske cerkvice smo se odpravili še na gozdarsko učno pot, ki obkroži samostan in drži v zadnjem delu prek griča z vinogradi.

Tu nas je najprej presenetila gostoljubnost domačinov, ki so delali v vinogradu, potem ko smo se odžejali, pa smo pomagali reševati traktor, ki je zdrsnil v bregu. Prav ob tem opravilu je mimo priletel neki detel. Ker je pri nas kar šest vrst detlov, sem si v zadnjih nekaj letih še vsakega detla, ki mi je prišel na pot, kar se da natančno ogledal. Z dvema izjemoma

sem vedno določil velikega detla, največkrat pa ta sploh ni čakal, da bi ga preučil. Kdor ima enake navade, bo vedel, da je to naporno početje. Zdaj pa je sedel na bližnjo jablano prijazen detel, kot je prijazno vse okoli kartuzije, in lepo obmiroval; segel sem po daljnogled, ogledal sem si lepo, kardinalasto rdečo, svila-sto čepico, progaste boke, izprano blede rdeče podrepje in še je bilo dovolj časa, da smo ob tem z združenimi močmi potisnili traktor na pravo mesto.

Na nadaljnji poti sklozi vionograde sem opazoval še manjšo skupino vinskih drozgov *Turdus iliacus*, nekaj posamičnih brinovk *T. pilaris* in enega rumenega strnada *Emberiza citrinella*. *Martin Košir*

DOMAČI VRABEC *Passer domesticus*
HOUSE SPARROW - Colony of 20 nests in
 1995 on a cedar tree at petrol station near
 Koper

Igor Brajnik me je opozoril na zanimivo kolonijo vrabcev, ki so leta 1995 gnezdili na treh cedrah na bencinski črpalki Istra Benza ob ankaranskem križišču. Kolonijo vrabcev z nad 20 gnezdi je posnel tudi z video kamero. Ker iz posnetkov ni bilo videti, za katere vrabce gre, sem si kolonijo sredi poletja tudi sam ogledal. Kot je bilo mogoče videti, so bili gnezdilci domači vrabci, čeprav je imela kolonija vse znake, ki so značilni za travniške vrabce. Samci so vneto snubili samice s čivkanjem ter potresanjem s perutmi, občasno so odletavali na bližnje njive, prinašali gradivo za gnezda ter jih vneto dograjevali.

V nekaterih gnezdih pa so se že oglašali mladiči. Sama lega in vse druge razmere so dopuščale možnost, da bi se v kolonijo naselili tudi travniški vrabci, ki radi gnezdi po visokem drevju v rodovitnih toplih dolinah, večkrat pa tudi v bližini vode, za kar so imeli na tej lokaciji vse možnosti.

Žal je bila leta 1995 posekana cedra, na kateri je gnezdilo največje število vrabcev, v naslednjih letih pa še dve. Manjše število vrabcev se je zato odločilo splesti gnezda kar v neposredni bližini v krošnjah japonske kaline, ki pa jim očitno

ne ustreza. Po navedbah Igorja Brajnika je v letu 1997 opazil samo še tri gnezda na tej lokaciji. Peter Grošelj, Godovič 124, 5280 Idrija

DLESK *Coccothraustes coccothraustes*
HAWFINCH - About 1000 on 28th January 1997 at Mokrice

Turistična propaganda vabi na grad Mokrice na razne načine, a ptic ne omenja. Grad-hotel je obdan z velikim golfiščem ali pa čudovitim parkom, kakor se vzame. Od vznožja pa do vrha griča se vrstijo številne skupine visokoraslega drevja: razne vrste iglavcev, hrasti, bukve, gabri, platane, topoli, sama stara, stasita drevesa.

Takoj ko sem 28. januarja 1997 ob gradu stopil iz avtomobila, sem se znašel v pravem ptičjem vrvežu. Vsepovsod, na vsaki krošnji so bili dleski, nato sem drugega za drugim odkrival velike detle *Dendrocopos major*. Nenavadno oglašanje, nekakšno pačenje, sem najprej pripisal šojam (ker v tem času tu pač ni kobilarjev), potem pa sem se domislil, da ima tudi veliki detel širok repertoar. Nato v vidnem in še bolj v slušnem polju številni brglezi *Sitta europaea*, pa suho drdranje cararjev *Turdus viscivorus*. Tudi teh ni bilo malo, a jagod bele omele v krošnjah ni bilo dovolj za prezimovanje desetkrat večjega števila. Ker je ta zapis namenjen krepkokljunežem, bom od drugih ptic omenil samo še črno žolno *Dryocopus martius*.

A nazaj k dleskom. Pri vrhu jih je bilo vsaj dvesto, ko pa sem pripešočil na obronek pod hruškovim nasadom, sem na bližnjem golfišču zagledal še dvakrat večjo jato, ki se je živčno spuščala s krošenj na tla, čez čas pa spet vzdigovala. Trata je bila zdaj posuta z listjem, zdaj spet popravljenjena. Na ravni črti, ki sem si jo zamislil na tleh, sem naštel že 80 ptic, pa so vzletele, še preden sem končal. To vedenje sem pripisal strahu pred kako ujedo.

Invazijsko pojavljanje dleskov je znano (npr. Bračko, *Acrocephalus* 13), o tako velikih jatah pa ni veliko poročil. Ocenjujem, da je bilo v parku okoli gradu tisoč

dleskov. Da so se zbrali prav pri gradu Mokrice, ni naključje, saj je tamkajšni park ena sama velika zimska krmilnica. Obe jati dleskov sta se hranili na tleh (snega ni bilo), to je na skrbno vzdrževani trati, s travo visoko za prst in gosto kot preproga. Semen iglavcev in listavcev jim tu ni bilo težko najti. Martin Košir

Zanimivosti odkoderkoli: Reka Mirna (Hrvaška) Interesting observations from elsewhere: River Mirna (Croatia)

Prav neverjetno je, kakšna ornitološka "ekstotika" se skriva nedaleč stran od slovenske meje s Hrvaško, natančneje ob izlivu reke Mirne pri Novigradu. Ta "ptičji raj" sem si ogledal 27.4.1996 v nekoliko oblačnem, vendar toplem vremenu skupaj z dobrim poznavalcem tega območja Borutom Rubiničem.

Takoj po prihodu sva na morju imela priložnost opazovati rdečegrlega slapnika *Gavia stellata* v zimskem perju. Na prvi pogled na samem izlivu reke ni bilo videti kakšnih posebnosti, bolj ali manj le "standardno" ptičjo zasedbo: čopaste ponirke *Podiceps cristatus* (3 os.), male bele čaplje *Egretta garzetta* (27 os.), sive čaplje *Ardea cinerea* (17 os.), mlakarice *Anas platyrhynchos* (9 os.), liske *Fulica atra* (6 os.) in rumenonoge galebe *Larus cachinnans* (pribl. 170 os.) ter rečne galebe *L. ridibundus* (pribl. 330 os.), med katerimi sva pozneje opazila tudi enega (1) čmoglavega galeba *L. melanocephalus*. Bolj zanimiv je bil natančnejši pregled blatnih polojev ob samem izlivu Mirne, kjer se je trlo najrazličnejših pobrežnikov: komatni deževnik *Charadrius hiaticula* (3 os.), en (1) mali deževnik *Ch. dubius*, mali prodnik *Calidris minuta* (10 os.) in srpokljuni prodnik *C. ferruginea* (2